

Mirė ministeris B. K. Balutis

NEIŠVENGIAMASIS žmogaus gyvenimo eigos dėsnis pačioje Lietuvos Laisvės Kovos Metų išvakarėse atėmė iš lietuvių tautos vieną iš pačių ištvermingiausių ir nuopelnigiausių Lietuvos valstybininkų — Bronių Kazį Bulutį.

Jau keliolika metų laisvųjų lietuvių bendruomenė ir spauda lydėjo baigiamuosius metus ir sutikinėjo naujus, išskirtinai paminėdama ministrą B. K. Balutį gruodžio 29 dienos, jo gimtadienio, progą. Tai buvo sveikinimai, gražūs linkėjimai ir pasiūlygimai nenuleistos Lietuvos valstybės vėliavos ir teberusenanti Lietuvos valstybinės nepriklausomybės židinio ištikimu, patvarių saugotoju.

Su tais pasidžiaugimais susiję skaičiai neatlaidžiai didėjo: 70, 75, 80, pagaliau 85, 86, 87... O ties 88-eriais — vietos sveikinimų stoji atsisveikinimas. 1967 metų gruodžio 30-tą, vos praėjus 88-tajam jo gimtadieniui, Bronius K. Balutis užbaigė gyvenimą, kurio daugiau kaip 60 metų buvo veikli tarnyba lietuvių tautai, ir kurio 48 pastarieji metai buvo nepratrauktoje Lietuvos valstybės diplomatinėje tarnyboje.

Stojęs Lietuvos diplomatinėn tarnybon pačioje 1920 metų pradžioje (prieš tai pusmetį dirbęs su Lietuvos delegacija prie Taikos Konferencijos Paryžiuje kaip Amerikos lietuvių atstovas) B. K. Balutis mirė būdamas ilgiausiai toje tarnyboje išbuvęs parigūnas. Daugiau kaip aštuonerius metus Balutis buvo vienas iš pagrindinių Lietuvos užsienių reikalų ministerijos pareigūnų, šešerius metus atstovavo Lietuvai Jungtinėse Amerikos Valstybėse ir beveik 34 metus Didžiojoje Britanijoje. Deja, jau 28-ji metai tai buvo atstovavimas neatsiūtoje Lietuvai.

B. K. Balutis palaidotas sausio 5 d. Londono kapinėse, lietuvių skyriuje. Tokia buvo jo pareikšta valia — likti ten, kur jam ilgiausiai teko būti Lietuvos nepriklausomybės židinio sargijoje. Laikotuvėse dalyvavo Lietuvos Diplomatinijos Šešas ministeris, Lozoraitis, Amerikos Lietuvių Tarybos delegacija — Antanas Rudis, Marija Rudienė, Eugenijus Bartkus. Vyriausio Lietuvos Išlaisvinimo Komiteto vicepirmininkas J. Audėnas telegrama pareiškė Lietuvos pasiuntinybei Londone gilia užuojautą dėl ją ištekusio smūgio, kurį skaudžiai jūta bei pergyvena ir Komitetas. Jo pirmininkas dr. J. K. Valiūnas bus buvęs bene paskutinis iš vadovaujančių asmenų dar turėjęs progos gruodžio pradžioje išsamiai išsikalbėti su B. K. Balučiu apie Lietuvos problemos padėtį šiuo metu. Tame pasikalbėjime paryškintomis pažūromis pirmininkas rėmėsi savo pranešime Vliko seimui gruodžio 16 dieną New Yo ke.

Lietuvos pasiuntinybėje Londone dabar liko tik vienas pareigūnas, Vincas Balickas, tose pareigose esąs nuo 1938 m.

(ELTA)

Brazilija

Praėjusią savaitę sr. Carlos Lacerda pasakotojų kalba sukėlė tam tikro nerimo politikų tarpe ir spaudoje, valdžia paprašė laikraščio jo kalbos neperspaudinti pažodžiui, net neuždraudė atpasakoti vieną kitą jo mintį. Sr. Lacerda išliejo savo nepasitenkinimą dabartine Brazilijos valdžia, politika ir beveik viskuo.

Buvo pasklidę gandai, jog esanti krizė ir nesutarimai pačioje vyriausybėje. Tačiau tai valdžios pareigūnų paneigė. Esą pilnas sutarimas tarp vyriausybės ir kariuomenės vadovybės.

Netoli Porto Alegre susidū-

rė du traukiniai. 42 keleiviai užmušti, virš 50 sužeisti. Tyrinėjama, kodėl tie traukiniai susidūrė.

◆◆◆ Paciajame Pasaulyje KORĖJA.

Po keleto metų pertraukos Š. Korėjos komunistai išprovokavo naujus mūšius su Pietų Korėjos kariuomene ir jos Sąjungininkais. Šiaurės Korėjos valdžia pagriebė amerikiečių laivą «Pueblo» su moderniais instrumentais. Amerikiečiai graso imtis jėgos, jei Šiaurės Korėjos valdžia nagražins jiems pagrobto laivo. Tuo tarpu jau prasidėjo apsitardymai tarp amerikiečių ir korėjiečių sausumoje, prie «neutralsios» zonos.

-J.A.V.-

Š. Amerikos vyriausybė pasiuntė papildomas kariuomenės dalinių ir į Pietų Vietnamą ir į Pietų Korėją. Komunistinė Kinija graso visomis jėgomis remti Korėjos komunistus nuo kapitalistų užpuolimo. Ar tas žodžių karas tuo ir pasibaigs, sunku įspėti. Bet karšto karo galimybės yra labai padidėjusios.

◆ Prezidento populiarumas buvo gerokai nukritęs gruodžio gale. Bet dabar vėl ima kilti. Žmonės ima suprasti, kad jo politika yra gana gera, ir kad Vietnamo karo negalima užbaigti per vieną kitą valandą, kai komunistai viena sako o kita galvoja ir daro.

◆◆◆ KUBA. Čia įvyko komunistų partijos viršūnių suvažiavimas, kur nušluota iš valdžios ar ne septynetas «senosios gvardijos» revoliucionierių komanda. Jie, mat, priešinosi Castro politikai, norėjo turėti draugiškus santykius su Sov. Rusija ir vengti kom Kinijos. Tat laimėjo Rusijos priešai ir Castro, kurs norį bet kokia kaina kurstyti revoliucijas visoje P. Amerikoje. Nušalintieji seni komunistai būsią patraukti teisman už priešrevoliucinę veiklą.

GROENLANDIA

Netoli Tulės miesto amerikiečių lėktuvas buvo pametęs keturias atominės bombas. Buvo didelis pavojus, kad jų spinduliuavimas gali apnuodyti ir vandenis, ir žuvis ir kitus gyvius. Oro gynybos centras pranešė, jog visos bombos atrastos ir pavojai praėję.

VATIKANAS. Sv. Tėvas priėmė privačioje audiencijoje P. Afrikos gydytoją dr. Barnardą, atlikusį pirmąjį sėkmingą širdies persodinimą. Pasimatymas užtrukęs 20 min.

Dr. Barnardas yra protestantas. Popiežius jam pasakė, jog jis meldėsis, kad jo operacija pasisektų. Ką daugiau juodu kalbėjo — iki šiol dar nežinoma.

◆ Kada žmogus yra tikrai miręs? Tai paklausė dr. Barnardas vienas žurnalistas. Tas atsakė: «tada, kai nustoja veikti jo smegenys». (Taigi ne širdžiai nustojus plakti). Bet tai jo privati nuomonė, su kuria ne visi gydytojai sutinka.

Tai labai darbštus stovybininkas ir uolus lietuviškųjų reikalų rėmėjas, malonus bendradarbis. Jis per eilę metų yra Dr. J. Basanavičiaus mokyklos globėjų būrelio pirmininkas. Jo vadovaujamas būrelis išlaiko mokyklos pastatus, atlieka remontus, sumoka mokesčius, rengia vaidinimus ir pobūvius. Nuoširdus jam ačiū ir geros sėkmės!

«Mūsų Lietuvos» Administracija

Jaunimėlis stovykloje

Studijų savaitės stovyklon sugūžėjo 108 mergaitės ir vaikinai! Tiek buvo jų pirmadienį. Mergaičių kiek daugiau negu vaikinų.

Iš Argentinos atvyko 41: vaikinų 16, mergaičių 25, San pauliečių yra vaikinų 24, mergaičių 30. Garbingai atstovauja Urugvajų du šaunūs vyrai. Palygius, kiek atvyko jaunimo iš Argentinos, tai pačios Brazilijos lietuvių turėtų būti daugiau. Ir būtų buvę, bet ne vienas mūsų jaunuolis šiuo metu negali išlikti iš darbo. Kitus kamuoja egzaminai į universitetus. Galima nuoširdžiai pasidžiaugti mūsų sąlygose tokiam dideliu skaičiu jaunimo susirinkus.

Stovyklai vieta graži ir patogi. Visi miega lentiniuose barakuose, turi erėvią salę žaidimams, parengimams, valgyklą ir visokią sporto aikštę. Yra ir laivelį pasiirstyti. Vieno kito pasiteiravus, atsakė jog stovykla esą labai patenkinti.

PASITIKO DAINOS

Automobilis įriedėjo stovyklon apie 15 valandą. Iš automobilio sklido lietuviškos dainos aidas. Radom jaunimėli, susimetusias medžių pavėsyje ir betraukiančius dainą po dainos. O dainininkų esama gerų. Dienotvarkėje įrašyta net pusantros valandos dainų repeticijoms kas dieną. Jei kas tuo metu (14 iki 15,30 val.) nuvyksite stovyklon, niekas nekrepšį jus dėmesio, nes jaunimas rimtai užsiėmęs dainuoti.

NE VIEN LINKSMINASI

Jaunimėlis ne visą laiką

dainuoja ir maudosi. Kasdien prieš pietus ir vakarop turi po valandą rimtiems, nors ir linksmiems pokalbiams, pasikaitoms, konferencijoms. Konferencijų temų neteko sužinoti.

KAS VADOVAUJA?

Stovykla turi savo valdybą ir tarybą, ir kiekvienas namas kas savo senūnė ir seniūną. Valdyba, kuri rūpinasi kiekvienos dienos programa bei stovyklos tvarka, sudaro šie asmenys:

Ant. Saulaitis, USA; Rikardas Tījūnėlis, Brazilija; Milda Čerkauskaitė, Brazilija; Ryma Steponaitytė, Brazilija; Zuzana Vanagaitė, Argentina; Irena Simanuskaitė, Argentina; Jurgis Brazaitis, Argentina; DI Trojeckaitė, Brazilija; E. Andriškevičius, Urugvajus; Liucija Jodelytė, Brazilija.

STOVYKLOS TARYBA

Elena Buitvydaitė, Vilma Šimonytė, Danutė Lingytė, plė Cipaitė, Margarita Bumblytė, Regina Bradžiūtė, Jonas Lukoševičius ir Izabelė Berestinaite. Visi iš Brazilijos.

ARGENTINOS KARALAITĖ

Sekmadienį atskrido iš Argentinos Lietuvių Centro išrinktoji pavasario karalaitė plė. Ema Janauskaitė. Aero drome ją pasitiko bei gėlių puokštę įteikė buvusioji PL PALK karalaitė p. Cecilija Bagdžiūtė-Ratkevičienė su savo vyru ir Bendr. choro pirmininku J. Bagdžiūmi. Jie ją nugabeno stovyklon.

Daugiau apie stovyklą bus kituose ML numeriuose.

VASRIO 16 ISKILMINGAS PAMINEJIMAS

Įvyks sekmadienį, vasario 11 dieną.

MINĖJIMO PROGRAMA:

10 30 val. Jo Em. kardinolas A. Rossi atlaikys katedroje šv. mišias, o 15 valandą iškilmingas aktas TEATRO ARTUR AZEVEDO, Avenida Paes de Barros, Mookoje.

Minėjimo programoje dalyvaus kviestieji svečiai brazilai, valdininkai, Bendruomenės, «Aušros» ir vyrų chorai, kurie pasirodys ir atskirai ir jungtiname chore. Kitą dalį programos išpildys šokėjai, žilvitičiai ir ateitininkai.

Salėn įeiti bus galima tik su pakvietimais, kuriuos dykai dalins prie įėjimo mūsų vyrai. Kviečiame lietuvius dalyvauti ko skaitlingiausiais.

Smulkesnę programą gausite įeidami salėn.

Prašome nesivėluoti, kad būtų galima laiku pradėti. Ačiū!

Irašyk savo vardą lietuviu tautos kankiniu koplyčioje šv. Petro Bazilikoje Romoje

Lietuvių Tautos Kankinių Atminimui

Aušros Vartų Šv. Marijos—Gailėstingumo Motinos
Koplyčios Darbai Jau Pradėti.

Koplyčia Bus Baigta 1968 Metais,
Jeigu Laiku Surinksime Lėšas.

Visi Lietuviai, Ne Tik Suaugę, Bet Ir Vaikai
Prisidėkime Savo Auka Prie Šio

Mūsų Tautos Kankinių Paminklo.

Aukoms Adresas: Lithuanian Martyrs Chapel Fund
2701, W. 68 St, Chicago, Ill. 60629.

Amerikoje aukos yra nurašomos nuo mokesčių
(tax deductible).

Gerbiamieji Pietu Amerikos Lietuviai

Prieš 48-rius metus pradėta rinkti visokeriopa medžiaga kuri tik yra susijusi su lietuviškosios muzikos garsu. Iš tos medžiagos išaugo didžiulis, 200.000 vienetų turintis lietuvių Muzikologijos Archyvas. Jau šeši metai jis perkeltas Chicagon ir globojamas Tėvų Jėzuitų patalpose, o pats Archyvas yra padovanotas Nepriklausomai laisvai Demokratinei Lietuvai.

Per Jaunimo Kongresą prieš kelis metus Čikagoje, P. Amerikas jaunimo nemažai lankėsi Archyve ir pasirinkę išsiųžė nemažai įvairių gaidų. Buvo kviečiami bendrauti su Archyvu ir prisijusti bet kokios iš muzikinės veiklos medžiagos, bet iki šiol niekas neatsiliepė, nei jokio lapelio neprisiuntė. Todėl Muzikologijos Archyvo administracija kreipiasi į visus muzikos vadovus chorų, ansamblių, orkestrų, malonėti prisijusti iš savo veiklos nuotraukų, programų, plakatų, spaudos apra-

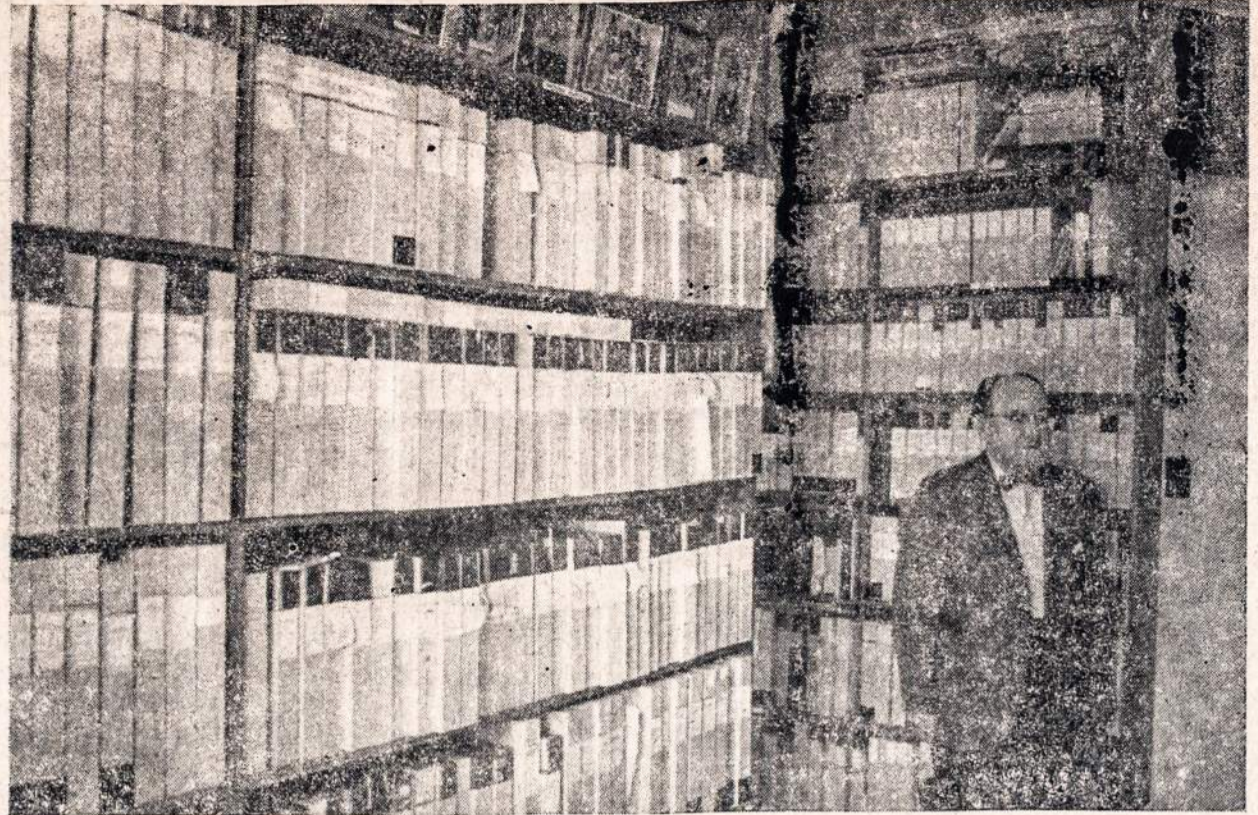
šymų ir kt. Įvairių rūšių socialistus prašome atsiliiepti asmeniškai žemiau nurodytu adresu. Taip pat muzikos mokytojai, orkestrantai kurių nemažai yra. Norintieji gaidų gali jų dykai gauti, jei tik prašomieji dalykai rasis Archyvo sandėliuose.

Bendrai imant reikalinga sekanti medžiaga: liet. kompozitorių kuriniai parašyti ar jau išleisti už Lietuvos ribų, taip pat P. Amerikoje muzikinės veiklos nuotraukos, plakatai, programos, magnetofoninės juostelės įdainavimų ar įgromimų medžiaga. Tą visą siųsti sekančiai: Lietuvių Muzikologijos Archyvas, 2345 W. 56th St., Chicago, Ill. 60636, USA.

Prof. J. Žilevičius, L. M.
L. M. Archyvo Steigėjas.

Didelis atsparumas

Pasibaigusieji 1967 metai lietuvių tautai buvo 27-tieji

Muzikologijos arkyvo kūrėjas prof. Juozas Žilevičius ir dalis arkyvo.

svetimos galos tėvynėj viešpatavimo metai.

Padieninė ar pamėnesinė tuometų Lietuvos gyvenimo eigos

apžvalga rodytų, jog tai būta metų, Lietuvai maža kuo teskirtingų nuo pernykščių ar užpernykščių. Tik pažvelgus

visu akiračiu iš karto, įsirėžia išskirtinis tiems metams būdingas bruožas.

Kai laisvėje lietuvių sambūriuose mezgėsi sumanymai prideramai prisiminti ir pasauliui priminti 50-ties metų sukaktį nuo Lietuvos prisikėlimo savarankiškai gyventi, tai svetimos galios užviešpatotoj mūsų tėvynėj tais pačiais 1967 metais buvo vykdomas neregėtai sustiprintas išvirkštinėjimas nuodų lietuvių savarankiškai minčiai užmarrinti.

Tokiu tikslu bei prasme visa Lietuva tapo užtvindyta ir persunkta Rusijos bolševikinės sukaktuvinių revoliucijos garbinimais ir jos tariamosios palaimos — atneštos į Lietuvą prieš 27 metus — gyrimais.

Dėl to ryškiai prasikišančio bruožo 1967 metai Lietuvoje tiktų vadinti sustiprintos savarankaus lietuvių mąsty-

(pabaiga 5 pusl.)

ALEKSAS KALINAUSKAS

Advokatas

atlieka visus teisinio pobūdžio darbus, kaip įvairių bylų vedimas, inventarijų sudarymas, deskritis, dokumentų atitaisymas, nuomininkų išmetimas ir kiti darbai.

Rezidencija:

R. Joaquim Piza, 204
Tel. 31-2548

Raštinė:

15 de Novembro, 244
4.0 - Sala 19 - Tel. 37-0324
no 14,00 iki 18,00 val.

JONAS JAKUTIS

RUA COSTA BARROS, 352

TEL. 63-3285 — VILA ALPINA

Turi įvairiausių statybos medžiagų, geležinių daiktų, indų bei darbo įrankių.

Lietuviai pirkim pas lietuvius!

Gintarė Banaitytė-Ivaškienė

Baltasis Stumbras

PREMIJUOTA ISTORINĖ APYSAKA JAUNIMUI

(tęsinys)

Tėtis vaikšto menėje skersai ir išilgai. Jis visada susirūpinęs taip daro. Mama ir senelė tikriausiai meldžiasi prie aukuro. Tur būt ir jauną ožiuką liepė paaukoti, kad dievai gražintų Audrį sveiką ir gyvą... Berniuką tuo metu suima saldus miegas. Nukamuotas baimės ir nuovargio, jis užmiega.

Tą naktį Audrys sapnuoja baltąjį stumbrą. Jį nudobia kilniagas valdovas, Audrio nepažįstamas. Stumbrą valdovas atiduoda Vaivores kriviui. Krivis paaukvoja jį dievams, prašydamas lietuviams stiprybės ir galybės. Audrys sapnuoja, kad netrukus tas valdovas suvienija vis lietuvių sritis ir pasidaro jų valdovu. Berniukas dar mielai jodinėtu sapne su nepažįstamuoju kunigaikščiu, bet tekanti saulė pabudina girios paukščius.

Jie savo giesmėmis prikelia Audrį.

Tik praplėšęs akis, Audrys nesusigauja, kaip pateko girion. Pagaliau prisimena vakarų ryškčius nuotykius ir viską supranta. Pasiraišęs atsikelia.

— Šį rytą manęs nelaukia šilti pusryčiai. Gausiu pats jais pasirūpinti. O kaip būtų gardu miežinės košės su spirgučiais... — svajoja jis.

Ugnies įkurti negalėsiu, nes viskas ramos sudrėkinta. Abu su Žvalgu nueina prie šaltinėlio atsigaivinti. Nuo ten paaukvoja tolyn. Jiedu dabar eina saulės kryptimi į rytus. Audrys tikisi išeiti į pagirį.

Malonu eiti. Jeigu nebūtų klaidžiojimas, būtų net linkama. Medžiai čia tankiau suaugę, ir Žvalgui kiek sunkiau pralįsti. Apsibrailo jis šonūs į pušų kamienus. Čia ir krūmokšnių mažiau, pievelių rečiau. Berniukas susirūpina,

ar Žvalgas galės toliau eiti. Giria vis tankėja, o žemė sausais spygliais nuklota. Žirgas slidinėja, vietomis klimpsta į purią miško žemę, spyglių sluoksniu apklotą.

Apie vidurdienį jie išeina vėl į retesni mišką. Čia saulė, prasiskverbdama pro pušų kepurės, spėjo raudonai nudažyti keletą žemuogių. Audrys godžiai suvalgo. Daugiau nėra. Dar per anksti. Žvalgas nuskabo keletą lapelių, ir abudu keliauja toliau.

Abu ištroškę, bet šaltinėlio net Žvalgas negali surasti. Audrys išalkęs. Kelis kartus bando kiškį nušauti. Nesiseka, tarytum pirmoji medžio klė būtų visą laimę išsėmusi. Būtinai reikia ką nors susimėdžioti. Jis eina paruošęs lančą. Traška sausos šakutės ir skujos po Žvalgo kojomis, išpėdamos kiškis. O medžiotojas turi būti ne tik apskrus, bet taip pat ir atsargus. Todėl Audrys pririša Žvalgą prie pušies, patapšnoja jo kaklą ir žengia tankumynan. Žirgas, lyg ką bloga aujaus-

damas gailiai nusižvengia ir liūdnomis akimis nulydi tostantį berniuką.

Nueina toli, bet, tarytum už kerėta — nė vieno valgomo žvėrelio. Pušys aukštos, tad, ir paukščiai jų viršūnėse nepasiekiami. Girdi nuolatinių jų čiulbėjimą ir ulbavimą, ir tai dar labiau erzina Audrį. Mato porą kiaunių tolyn sprunkant. Nucimpina viena kita laputė. Nebesitikėdamas nieko laimėti, nutaria grįžti pas Žvalgą. Tik žiūri — tarp pušų kamienų kamuoliukas. Tai kiškis, jokie pavojaus nesuprasdamas, straksi! Paleidžia strėlę kamuoliukas pašoka aukštyn, apsverčia kūliu ir sustingsta. Audrys pribėgęs nutaria čia pat išsikepti, nes be galo išalkęs. Čia Žvalgą grįš truputį vėliau. Užsikuria ugnį, išsikepa kiškį ir gardžiai pavalgo. Kepsnys didelis, ir Audrys nepajėgia viso iš karto suvalgyti. Likučius susivynioja į kiškio kailį ir susideda užančtin. «Vakarienei nereikės medžioti», — mąsto.

Sotus — linksmesnis. Paukš-

čių giesmės ten aukštai padangėse dabar meilesnės. Eina švilpaukdamas į tą pusę, kur, jam atrodo, paliko pririštą Žvalgą. Žengia per tankius žydinčius mėlynių kerus. Uogų dar kolei nebus. Juo toliau eina, tuo labiau įsitikina, kad pasimetė ir su savo paskutiniu draugu, Kelis kartus bando šaukti žirgą, bet tik paties balso aidas grįžta. Veltai įtemptos ausys laukia pažįstamo netoliese sužvengimo ar prunkstelėjimo. Dabar, netekęs savo mylimo žirgo, Audrys pajunta, kiek daug drąsos ir pasitikėjimo Žvalgas jam teikė. Ištikimo žirgo artumas teikė tai giriai jaūkumo. Kaip dabar jis vienas klaidžioja? O kas atsitiks su Žvalgu? Nuo vilkų jis moka apsiginti kojomis.

Bet ar atsigins vienas žirgas nuo alkanų gaujos? Ilgainiui jie jį suplėšys į gabalėlius. Audriui liūdesys suspaudžia gerkle, pagaivojus apie tokį žirgo likimo. Jis tuojuo gailiai pravirksta. Dabar jis bus vienas šioje girioje.
(Bus daugiau)

LIETUVA

«NOSSA LITUANIA»
RUA LITUANIA, 67
SÃO PAULO, 13 S.P.
TELEF. 92-2263

LIETUVIŠKOS MINTIES SAVAITRAŠTIS

DIREKTOR RESPONSAVEL DR. JOSÉ FERREIRA CARRATO

REDATOR: JONAS KIDYKAS

PRENUMERATOS KAINA METAMS: N Cr. \$ 10,00 visoje P. Amerikoje. GARBĖS PRENUMERATA N Cr. \$ 25,00. GARBĖS Atskiro numer. išleidimas N Cr. \$ 60,00 Paskiro Nr. Kaina Cr. \$ 20
SKELBIMAI: pirmame puslapyje N Cr. \$ 15,00 paskutiniajame N Cr. \$ 10,00. viduriniuose puslapiuose N Cr. 5,00 Ilgalaikiams skelbimams daroma nuolaida.

Straipsnius ir korespondencijas redakcija taisy savo nuožiūra. Nenaudoti straipsniai grąžinami tik autoriui prašant. Pavarde pasirašyti straipsniai nebūtinai išreiškia redakcijos nuomonę. Už skelbimų turinį ir kalbą redakcija neatsako.

Jaunimas stovyklauja

Šias eilutes skaitant, Pietų Amerikos lietuvių jaunimo stovykla, jei dar nebus pasibaigus, tai bus visai arti priedo. Jos vienokį, ar kitokį pasisekimą teks vertinti kituose «M. L.» numeruose. Ši kartą tenka pasidžiaugti.

Džiaugtis reikia, kad atsirado didelis būrys jaunimėlio, kurį dar vilioja lietuviško gyvenimo reikalai, ir kurs nori gyvai bendrauti su lietuviais. Ir moderniškas susisiektimo priemonės atsimebant ne juokai, kad toks didelis skaičius atvyko iš Argentinos, o nors ir mažai, bet atvyko ir iš mažos lietuvių kolonijos Urugvajuje.

Gali kam atrodyti, jog menka nauda tėra pabuvoti tik vieną savaitėlę laiko lietuviškoje stovykloje. Net ir dvi savaitės dar nebūtų per daug. Tačiau ir iš kitos pusės žiūrėti ir ta savaitė bendro lietuviško gyvenimo, pasikalbėjimų, diskusijų, paskaitų, pramogų supažindino ir suartino dalyvius, kaip niekas kitas negalėtų suartinti. Mums, visame pasaulyje išsiblaškiusiems ir kitataučių maršose pasiaūrusiems yra labai svarbu ko artimesni ir ilgesni su šitiekimais, nuoširdūs pašnekesiai, kilnūs pasvajojimai, iš

svajonių sudarymai konkrečių planų tolimesnei veiklai ir t.t. Visa tai, be abejo, davė mūsų jaunimui stovykla. sujungta su jaunimui rūpimų klausimų studijomis. Taip atrodė iš šalies žiūrint. Kaip iš tiesų jautėsi pats jaunimas, kokios naudos jis iš tikrųjų pasisėmė, tikimės, jis pats ir pasisakys, ar savo rezoliucijose, ar savo rašiniuose, ar pokalbiuose su korespondentais. Tikrai norėtume išgirsti, ką pats jaunimas turi pasakyti.

Neišmintingas būtų tas ūkininkas, kurs vos tik bėręs grūdus į išpureną žemę, tučtuojau norėtų pamatyti gražius vaisius. Vaisiams išaugti ir nunokti reikia laiko. Galimas dalykas, jog ir šios stovyklos vaisių tuojau nepamatysime. Bet joje kritusi lietuviška sėkla į jautrias ger ausių norų turinčias jaunimo širdis ims dygti. Suleis šaknis į žemę, žels, augs, ir pagaliau, kada nors, ir kokiu nors būdu ta lietuviško stovyklos sėkla sužydės ir neš vaisių. Ir tegu ta lietuviška sėkla ne prigyty 100 procentų širdyse, tegu išdys, augs ir ves vaisių keliolikos jaunuolių sielose, ta stovykla bus buvusi ne veltui organizuota.

Markso bendradarbis

PETRAS PAKALNIS

Kai Marksas rašė savo garsųjį veikalą «Das Kapital», vienas gabus vokiečių studentas, vardu Henrich Pesch, studijavo Bonos universitete teisę ir valstybės mokslus. Nors mokslas jam sekėsi gerai, bet jis pajuto kunigo pašaukimą ir įstojo į jėzuitų ordiną. Jo vyresnysis brolis taip pat buvo jėzuitas, ir jaunajam Henrikui atrodė, kad būdamas vieuoliu jis galės daugiau pasišvesti mokslui.

Anais laikais Vokietijoje vyrė Kultūrkampas ir jaunajam klierikui teko persikelti į Angliją. Laimingu sutapimu jis apsigyveno netoli didžiausiojo Anglijos pramonės centro, kurį gerai pažino ir Karolis Marksas.

Jauno mokslininko stebėjimai

Pabaigęs teologiją ir gavęs kunigo šventimus, tėvas Pesch pasinėrė į ekonomijos mokslą. Ir vėl laimingu sutapimu jis apsigyveno ten, kur anksčiau garsusis vyskupas Keteleris skelbė socialinio Bažnyčios mokslo pradžias. Studijuodamas, mąstydamas ir stebėdamas gyvenimą, jis priėjo išvados, kad visos ekonomijos teorijos remiasi tam tikra pasaulėžiūra, o tos pasaulėžiūros branduolys yra žmogaus sąvoka. Jam ypatinai patiko liberalizmas per daug pabrėžiantis individą bei jo laisvę ir paneigiantis valstybės teisę kištis į ūkio reikalus. Antra vertus, socializmas paskandina

Lietuvių muzikologijos arkyvo globėjai su jo kūrėju prof. J. Žilevičiu (iš kairės dešinėn) Lietuvos Konsulas dr. P. Daužvardis, jėzuitų provincielas Tėvas Bruno Markaitis, inž. Šimkus, prof. J. Žilevičius ir muzikas J. Bertulis.

individą bendruomenėje ir be jokio reikalo varžo jo laisvę. Jam taip pat buvo aišku, kad ekonomijos negalima atskirti nuo dorovės dėsnių. T. Pesch mėgdavo kartoti ir pabrėžti, kad tai, kas yra nedora, galų gale yra ir kenksminga.

Mokslininko darbai

Savo studijų ir svarstymų išvadas jis sukrovė į dvejų tomų veikalą, vardu «Liberalizmas, Socializmas ir Krikščioniška Bendruomenės Santvarka». Veikalas, žinoma, su silaukė kritikos ir gerų atsiliepimų, iš kurių T. Pesch gerokai pasimokė.

Norėdamas išleisti dar didesnį veikalą ir atbaigti savo idėjas, T. Pesch įstojo į Berlyno universitetą ir norėjo išgirsti paskutinį mokslo žodį. Po trejų metų rimtų ekonomijos studijų jis sėdo rašyti. Jis buvo įsitikinęs, kad, verdant kovai tarp liberališko kapitalizmo ir veržlaus socializmo, jis gali ką nors naujo pasakyti ir atkreipti dėmesį į tuos dėsnius, kuriais remiasi kiekviena bendruomenė. Sirguliuodamas, apaštalaudamas ir nuolat mąstydamas, per 20 metų jis parašė didelį 5 tomų veikalą ir jautėsi atlikęs savo gyvenimo uždavinį. Iš tiesų, jo gyvenimo misija buvo atbaigta su pirmuoju tomu, kuriame išgvildeno socialinio ir ekonominio gyvenimo pagrindus.

Kokios yra pagrindinės T. Pesch mintys?

Pagrindinė T. Pesch mintis yra bendruomenės solidarumas. Pagal jį tik ta bendruomenė gali augti ir klestėti, kurios nariai yra solidarūs t.y. vienas kitam padeda, vienas kitą papildo ir kiekvienas įneša savo dalį bendruomenės labui. Tas galioja visoms draugijoms, šeimai, valstybei ir net visai žmonijai. Pažvelgus į ekonominį procesą, matosi, kad mažiausią eko-

nomišką bendruomenę sudaro šeima, o didžiausią – valstybė. Valstybės uždavinys nėra ekonominio proceso regulavimas ar dirigavimas, bet jo papildymas. Įstatymai neprivalo trukdyti ar varžyti privačios iniciatyvos, bet žiūrėti bendro labo ir darbininkų, ir darbdavių Liberalizmas ir kapitalizmas kenkia ekonominiam gyvenimui, nes neatsižvelgia į darbininkų interesus ir paverčia juos proletariais. Socializmas, paneigdamas privačios nuosavybės teisę, atima daugeliui žmonių laisvę ir tuo pačiu sustabdo pažangą. Tik glaudus darbdavių ir darbininkų bendradarbiavimas gali išrišti socialinius klausimus, o kur to bendradarbiavimo nėra, ten gali įsiterpti valstybės autoritetas. Taip, kaip be laisvės nėra pažangos, taip ir be autoriteto nėra tvarkos.

Tą solidarizmo sąvoką T. Pesch pritaikė ir tarptautiniam gyvenimui ir tuo užbėgo už akių Ekonominė Europos Bendruomenė ir panašioms institucijoms. Tačiau jis matė, kad laikas dar nėra pribrendęs ir nesileido į detales.

Pescho zvilgsnis į ateitį

Žiūrėdamas į dabartį, Tėvas Pesch taip kalbėjo apie ateitį: «Ateityje protas ir sąžinė, darbininkų sąjungos ir valstybė turės saugoti tautos gerovę. Valstybė yra aukščiausia, iš žmogaus prigimties paeinanti bendruomenė. Tačiau reikia atmesti ne tik internacionalizmą, paneigiantį valstybės vertę, bet ir nacionalizmą, kuris tarptautiniuose santykiuose vartoja jėgą, pagoniškai garbina tik savo tautą ir nepripažįsta žmonijos solidarumo, teisingumo ir meilės».

Kai Pijus XI rašė encikliką apie socialinius klausimus (Quadragesimo Anno), jis vengė, kiek galėjo, solidarizmo žodžio, nes nenorėjo susirišti

su jokia ekonomijos filosofija. Bet Jonas XXIII enciklikoje Motina ir Mokytoja solidarizmo principą primygtinai iškelia ir sako, kad už skurstančių žmonių dalį mes visi esame atsakingi: ir Bažnyčia, ir valstybių vyrai, ir turtingieji, galintieji, bet nenorintieji padėti. T. Pesch mintys, dar geriau išryškintos ir išvystytos, atbaigiamos Pauliaus VI enciklikoje, kurioje tas solidarizmo principas paverstas taikos pagrindu. «Tautų pažanga», rašo Paulius VI, «yra naujas žodis taikai». Kitais žodžiais tariant, pasaulyje tik tuokart bus taika, kai turtingosios tautos padės neturtingosioms. T. Pesch apie tai, tur būti, nei nepagalvojo, bet kas skaito jo raštus ir daro logiškas išvadas, tas prieina prie to paties sprendimo. Tautų solidarizmas yra ir taikos, ir tikros pažangos principas.

T. Heinrich Pesch, S.J., vardas užtikamas tik retose socialinių mokslų knygos, bet jo raštų turinys šiandien judina ir politikų, ir ekonomų, ir dvasininkų sąžines. Ne jis vienas sukūrė socialinį Bažnyčios mokslą, bet jis, pasivaivėjęs visa, ką gero rado ir pas draugus, ir priešus, davė jam aiškia kryptį ir praturtino naujoms idėjoms. Jis neprilygsta Marksui nei amžiumi, nei išskelbimumu, bet jį pralenkia idėjų teisingumu.

Suskaldyta Vokietija rusams dieglys šone. Tegu komunistai Vokietijos pusė akiai tobe klauso Maskvos, bet visi mato kad ji, palyginus su Vakarų Vokietija yra tik elgeta skarmaluose. O patys vokiečiai neapsiranta su padalyta Vokietija. Ankačiau ar vėliau tas reikalas bus labai opus. Atrodo, jog rusai nenori laukti paskutinės minutės Vokietijos klausimui išspręsti, kai jie gal bus bejėgiai ką nors rimto daryti. Jie nori Vokietijos sujungimo reikalą išspręsti savo naudai.

MŪSU JĖGOS, MŪSU ŽINIOS, LAISVAI LIETUVAI TĖVYNEI

PADĖKA P. P. ONAI IR
ANTANUI JOCIAMS

Arūnui Steponaičiui sėkmingai baigus Chemijos Inžinerijos penkių metų fakultetą dėka nuolatinės p. p. Jocių paramos, nuoširdžiai Jiems dėkoja.

Steponaičių šeima.

Didžios sielos

TIHAMER TOTH

Nemanykite, kad didžios sielos yra tik tų vyrų, kurie savo darbais sujūdino pasaulį, kurių vardus ir garbę laikraščiai nuolat kartoja. Ne! Daugumai žmonių net nė proga nepasitaiko padaryti didvyrišką darbą. Jei jaunuolis būtų ugingai pasiryžęs atlikti nepaprastą ekspediciją į šiaurės ar pietų polių, jei norėtų mirti dėl savo išganytojo tarp laukinių stambeldžių, tai būtų gražūs norai, bet kol visa tai yra tik tuščios svajonės, jos paprastam gyvenimui nieko, nieko nereiškia. O proga atlikti šiuos darbus tokiam jaunuoliui vargiai pasitaikys.

Ugingo pasiryžimo jėgas reikia pakreipti į atlikimą mažų, kasdieninių pareigų, ir tik tada iš jo bus galima semtis begalinės energijos. Norįs važiuoti elektros tramvajumi turi turėti smulkių pinigų. Ir veltui jis kištų konduktoriui milijoną. — šis jį paprašytų išlipti, nes tokį dideli banknotai tramvajuose iškeisti negalima. Taip lygiai ir didžiosios idėjos — susižavėjimas kentėtojų garbe, karžygiška tėvynės meilė — turi būti iškeistos smulkesnėmis, kad galėtume laikyti visų Dievo įsakymų, atlikti visas tėvynės meilės reikalaujamas pareigas — net ir mažiausias. Kankinio mirtis už tikėjimą šiandien tapęs nelaukia. Tėvynė didvyriškos mirties irgi nereikalauja. Bet Dievas ir tėvynė reikalauja iš tavęs didvyriškai gyventi. Ir tai yra sunkiau. Nelaimingų nusizudėlių pavyzdžiai parodo, kad kartais reikia daugiau drąsos gyventi, negu mirti.

Karo metu kareiviai buvo skiepijami nuo choleros. Ir ar žinai, ką aš, didžiausiai stebėdamasis, ligoninėse mačiau. Galingi stiprūs jaunuoliai, kurie, rodos, neišsigastę nė didžiausios granatų ugnies, drebėjo pamatę šaltą gydytojo adatą. Vieną tik dideliu karžygišku užsidegimu kas dieniniame gyvenime galima nieko nepadaryti.

Yra žmonių, kurių drąsa greičiau esti lengvapėdiškumas ir tuštybė, negu dorybė.

Jie nebijo mirti, bet labai bijo skausmų, kurie jų gyvenime laukia. Ir dėl šios baimės ne kartą jie tampa nusidėjėliais ir išdavikais. Drebdama žiūri publika cirke į pavojingus akrobatų šuolius; bet manai, kad tas akrobatas, kuris taip lengvai žaidžia savo gyvybę, galėtų užgniauzti savyje norą pameluoti, jei jam pasitaikytų proga tuo išsisukti iš nemalonios gyvenimo būklės? Žiemos metu šokti į upę reikia mažiau drąsos, negu lengvamųjų draugystė tvirtai laikytis do rovinų savo įsitikinimų. Drąsa — visuomet sakyti tiesą! Drąsa — visuomet garbingai pasielgti! Drąsa — ištikimai laikytis savo principų. Tik šitie dalykai išugdo didžią galingą sielą

(Iš «Jaunuolio būdas»)

Moderni mergaitė

STASYS YLA

KOVA PRIEŠ VABALUS

Visokių yra «vabalų». Tau — 10 svarų, kitai — pasmukę pečiai, trečiai — persmulkūs keliai, ketvirtai, stambios kojos, penktai — per daug suaugę antakiai. Kiekviena turi savo «vabalą», į kurį žiūri visas pasaulis.

Bet leisk paklausti, ar neperanksti tu — ir jūs visos — pradėdat sirgti grožio liga? NE SVA

ARŪNAS STEPONAITIS, bene pirmas lietuvis baigęs chemijos inžineriją S. Paulyje. Gimęs 1942 metais Lietuvoje, Marijampolėje, mažas pa teko su tėvais per II pasaulinį karą į Vokietiją, o 1949 metais atvyko į Braziliją. Gyveno su tėvais Santos mieste ir mokinosi. Baigęs «cientifico» persikėlė į S. Paulį, įstojo į Faculdade de Engenharia Industrial ir po penkių metų šiemet sėkmingai jį baigė. Būdamas geras mokinys yra gavęs mokslui pašalpą tiek iš Santos miesto, tiek iš pačio fakulteto.

Dabar, naujam inžinieriui linkime geros sėkmės ateity!

RAI YRA VABALAS, O PATS RŪPEŠIIS GROŽIU. Blogiausias rūpestis ankstyvuose metuose, kai yra svarbesnių rūpesčių. Kodėl tu jais nesergi? Kodėl tau nerūpi kambarėlio tvarka? Ar jis geriau atrodo už tavo jaunesnio brolio kambarį? Lova sujaukta, stalas apidrektas, netvarkingai sudėtos suknelės. Ar tai grožis? Sakysi, niekas nemato, išskyrus mamą ir tave. Niekas nelygina su kitų mergaičių kambariais. Bet jei kas svetimas pasišautų įkišti nosį, oi, kaip susirūpintum!

Kodėl tau nekelia rūpesčio pavydas — biau ri pabaisa devyniais liežuviais! Jis laižo svetimas sukneles, veidus, svetimas galvas, net sąžines. Jei matytum jo tikrąjį veidą, pradėtum kovoti. Ne, nekovotum ir tada, nebent kiti matytų. Gal voji, jog kiti nemato tavo pavydo, dėl to jis negadina tavo grožio. O jis tikrai gadina.

Knibžda «vabalėliai» visur. Plepumas, bobiš kas smalsumas, tuščias laiko eikvojimas, atsikal binėjimai ir apgaudinėjimai. Manai, kad jie nieko nesveria! Jie kasdien auga su metais ir sudaro ištisą moterišką netobulybės kompleksiją. Liula visais šonais, kur tik pasisuki.

O kad taip imtum ir pradėtum «kasdien laikyti dietos ir mankštintis». Gal tada tie 10 svarų nukristų bematant. Vidaus kova patempia žmogų. Dvasinė dieta ir pratybos kaštuoja kalorijų ir prakaito. Žmogaus kūno liaijos lyginasi kartu su sielos linijomis.

Pagaliau, kad ir kūno svoris! Kas kita jį ma žinti dėl grožio, kas kita dėl savitvarkos, ir vėl kas kita dėl atgailos. Ar neturi už ką atgailoti? A? Už pavydą, apkalbas, už daug kitų vidaus vabalų? Kodėl nesumažinti dėmesio fiziniam svariui ir nepadidinti dvasiniam?

Nenoriu sapnu

MAIRONIS

Ne, nenoriu sapnų,
Vien tiesos ir drebų;
Be atilsio noriu kariauti,
Ir tada vien tiktai,
Kai sušvilpia žaibai,
Galiu krūtfine atsigausti.

O tačiau kai kada
Nuliūdimo našta
Lyg spaudžia, lyg širdį griaudina:
Vakarinė žvaigždė
Ar nugirsta giesmė
Į tolimą šalį vadina!

Kur lakioja mintis?
Ko taip žiba akis?
Kam ašaros veržias ir byra?
Aš patsai nežinau.
Tik Aukščiausio prašau,
Kad stipriatų verkiančią lyrą.

Kai ne kartą sunku,
Skusčiaus lūpų kraštu,
Kam širdį Aukščiausias man davė?
O tačiau juk be jos
Ant šios žemės karčios
Poetai negims nesapnavę.

Kas tai skaitys?

Kai buvo pradėta rašyti portugalų kalba vienas «Mūsų Lietuvos» puslapis, Redakcija lyg tei sinosi. Tai esąs naujas mėginimas. Išėjo vienas antras numeris. Publiką nereagavo. Darbas pradėtas vykti toliau. Re aktorius tiesiog melste išmelsdavo kokį straipsnelį, kad tik portugaliskai. Taip gal kas daugiau skaitys

Prabėgo metai. Niekas naujenybės negyrė. niekas blogo žodžio nepasakė. Buvo pranešta, kad skyrius panaikinamas. Esą, vistiek niekas neskaito.

Nekartą pagalvojau, ar tai tiesa. Iš kur mes žinome, kad niekas neskaito? To tvirtinimo pagrindas — niekas neatsako, neatsiliepia, nerašo,

Tiesą pasakius, skaitytojų neatsiliepiamas ne reiškia, kad žmonės neskaitytų. Bet reikalas gal kitoks: mes neprisiruošiamė laišku rašyti. Jau ir giminėms, tai vos ne vos Kalėdoms šioji tok laišką suremiame. Ką gi norėti dabar atsakinėti redaktoriui.

Tyčia pasklaidžiau vietos žurnalus, kurių tiražas yra gana aukštas. Plačiai skaitomi žurnalai irgi nekažin kiek tų laiškų gauna, nebent su tokiais prašymėliais Užtenka pasklaidyti žurnalus ir padaryti šioji tokią statistiką tarp šimtatūkstantinio tiražo žurnalų ir mūsų spaudos. Proportingai nesame nė geresni, nė blogesni, Gal tik patogūs. Kam čia savo nuomonę kitiems kišti? Redaktorius parašo už visus...

Redaktoriui vieną tik norėčiau pasakyti. Ne manykite, kad kalbate, ar rašote vienas monologu. Mes skaitome, gerimės, įvertiname, o kartais ir nesutinkame su Jūsų nuomone. Tačiau ne atsiliepiame. Tam neprisiruošiamė. Manome, tegu rašo, kas geriau moka... Tegu atsako ir pareiškia savo nuomonę, kurie daugiau išmano.

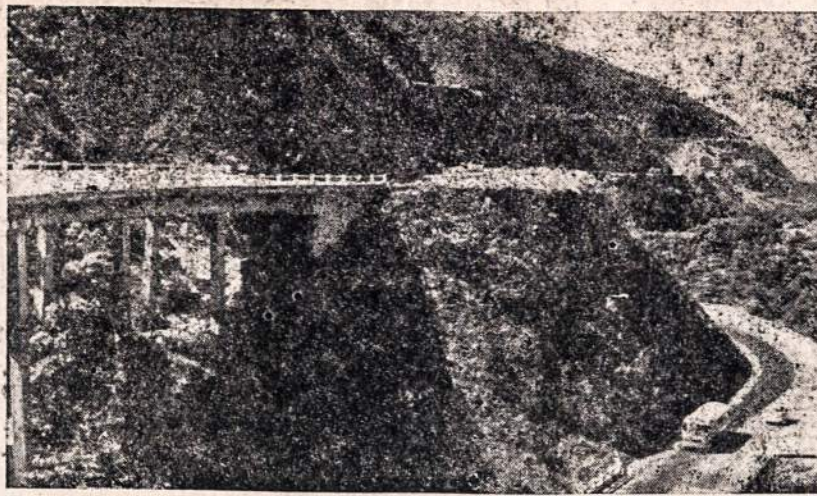
Tik tiek. Mes patyloom skaitome ir tyliai mąstome.

A. D. P.

(pabaiga iš 2 pusl.)

mo anesteziijos metais.

Bet būdinga ir tai, kad taisi savarankų mąstymą be tikrovės vertinimą stingdančių nuodų tvanas visdėlto neįstengė nei apmarinti, nei aiškiai sutrūdyti lietuvių sąmo...

Via Ancheta, gražus vaizdas Alto da Serra.

vai skiriamuosius Laisvės Kovos metus. Nes ten pagrindinis kovos laukas, — vieta susiremti «50-ties» ženklo skirtingosios prasmėms.

Vyriausias Lietuvos Išlaisvinimo Komitetas drauge su kitomis laisvųjų lietuvių vadovybėmis numatė eilę priemonių tam svarbiajam laisvės kovos ginklui išaštinti, — Lietuvos nepriklausomybės ir lietuvių tautos bei žmogaus laisvės Lietuvoje idealui išryškinti.

O uolumo reikia didelio ir daug. Nes uždavinys nesibaigs tik laisvės bei valstybinės nepriklausomybės idealo išpuoselėjimu ir išaukštinimu. Reikia rasti būdų ir priemonių padėti pajėgiajai tautos daliai, ypač jaunajai kartai Lietuvoj tuo idealu iš naujo apsiginkluoti.

(ELTA)

BRAZILIJOS LIETUVIŲ ŽINIAI

Lietuvos diplomatijos šefas p. St. Lozoraitis praneša, kad mirus įgaliotam ministereiui Dr. Frikui Mejeriui, Brazilijos lietuviams konsularinius patarnavimus (pasai, įvairūs liudijimai ir k.) laikinai atliks Lietuvos pasiuntinybė Urugvajuje.

Legacion de Lituania, Ciudad de Paris 5836, Montevideo, Uruguay

Per Rio lietuvius

(tęsinys iš praeito nr.) SEKMADIENIŲ PAMALDOS

Sausio 14 likau liet. pamaldoms šv. Rožančiaus bažnyčioje. Lietuvių prisirinko nemažas būrys. Ta proga pagarsinau, kad nuo šiol liet. pamaldos perkeliamos į Rosario bažnyčią 10 val. antrąjį mėnesio sekmadienį.

DAR VIENAS DALYKAS

Lietuvos 50 metų paminėjimui išrūpianta Rio ir S. Paulo paštuose laiškas antspaudas kurį uždės nuo vasario 16 iki vasario 26 dienos ant visų laiškų.

landų kelionė sausio 15 d. nuvešė mane į Terezopolį aplankyti inž. Stasį Kumpį. Neturėjau jo adreso, bet radau jo rezidenciją. Jis gyvena tiesiog gamtos stebukle.

Pasitaikė saulėta ir skaidri diena Toli matyti. Kiekvienas medis traukia akį, ypač per žiūronus. Bet kas ant to kalno auga taip ir neižiūrėjome, nes labai aukštas ir status. P. štasys prašė, kad pasilikčiau nors porai dienų, bet atsiprašiau, nes mano pareigos laukia S. Paulyje.

ĮSIDĖMĖTINI ADRESAI LIETUVOS ATSTOVYBES URUGUAY, MONTEVIDEO:

p. Anatol. Grišonas, Ciudad de Paris 5836, Tel. 50-2180. Veikia kasdien prieš piet. LIETUVIŲ BAŽNYČIA VILAZELINA: Rua Inacio ir Av Zelina, Mons. Pio Ragažinskas, Tel. 63-5975.

PIGI IR GERA KOKYBĖ!

Česlovas Jakiunas

Parduoda ilgam išsimokėjimui raštinėms, krautuvėms ir kitiems tikslams rašomas, skaičiavimo, kasos registravimo mašinas (registradoras), su fabriko garantija vieniems metams.

Didelis pasirinkimas medžiagų ir skoningas pasiuvimas, LAURO SANDRON vyriškų rūbų!

SIUVYKLOJE LAURO

Rua do Orfanato, 686, — V. Prudente — Fone 63-5294 São Paulo Medžiaga parduodama ir išsimokėjimui teikite ir įsitikinkite medžiagos ir darbo kokybe ir kaina

TÉVAI JÉZUITAI: Rua Lituania, 67, Mooka — Tel 92-2263

LIETUVIŲ SAJUNGA BRAZILIJŲ — Pirmininkas p. Aleksandras Bumblis, Rua Gen. Fonseca Teles, 608, Tel. 81-6423.

Įždininkas p. JORGE GARÇA, Rua Oratorio, 3093, Alto da Mooca.

LIETUVIŲ KALBOS PAMOKOS S. PAULY:

V. ANASTACIO, Rua Camacan, 625 — trečiądieniais 18,30 val. MOOCA, Rua Lituania, 67 šeštadieniais 14 val.

LIETUVIAMS PAMALDOS LAIKOMOS

V. Zelina parapijoje kasdieną ir kiekvieną sekmadienį, kaip iki šiol. Mooca r. Lituania, 67 Lietuvių Namų koplyčioje: Sekmadieniais ir šventadieniais 8,00 ir 17,00 val. Darbe dienomis 7 ir 7,30 val., arba atskirai susitarus dėl laiko kai turimos metinės ar 7 d mišios; Išpažintys čia klausomos kasdieną prieš mišias, Pirma mėnesio sekmadienį Parque das Nações 10 val: Casa Verde, 17,15 val; Antra: Jaçana klierikų kopl. 8,30 val Bom Retire, 10 val; Utinga 16 30 val, Trečia: Agua Rasa 8,30 val; Moinho Velho 11,30 val.; Lapa 16,30 val., Paskutinį: Vila Anastacio 8,30 val.; Vila Bonilha 10,30 val. V. Prudente 18 val.

RIO DE JANEIRO

Lietuvių radio valandėlė «A voz da Lituania» yra transliuojama KETVIRTADIENIAIS 18 val. 40 min.

SKAITYKITE IR PLATINKITE VIS NINTELI PIETŲ AMERIKOS SAVAITRAŠTĮ «MŪSŲ LIETUVA».

VIENINTELIAI ATSTOVAI GARSIOJO VANDENS LINDOYA

IRMAOS CARRIERI LTDA.

Lindoya vanduo yra senai žinomas gėrimas Kurio puikų veikimą žmogaus sveikatą jau visi yra vienbalsiai pripažinę. Pabandykite, sitikinkite ir visados naudokite!

Rua. Dine, Buene, 795 a 835 Telefonos: 401-4019 e 51-2223

Caixa Postal 3967 — SÃO PAULO

Metalurgica ANPRA LTDA.

METALURGICA — FABRICAÇÃO DE PEÇAS PARA AUTOMÓVEIS ESTAMPOS, PEÇAS ÉSTAMPADAS E FERRAMENTAS Rua Marechal Malet, 97 - 125 Tel. 63-5821 — V. Zelina V. Prudente Caixa Postal 371 — São Paulo

